

Op den 21sten Juni, den langsten dag van het jaar, werd te Stonehenge in Engeland een samenkomst gehouden door een Vereeniging van Zoonanbidders, die te Londen, Manchester en andere groote Engelsche steden aanhangers vonden. De moderne Engelsche Zoonanbidders deden een pelgrimsreis naar Stonehenge, een der indrukwekkendste oude heidense bouwwerken bij Amesbury in het Engelsche graafschap Wilts op de heide van Salisbury. Wij lezen dat de Zoonanbidders een ritus volgden die door de »Heilige Vijf» is voorgeschreven, welke ritus plaats heeft bij een grooten altaarsteen.

Gedurende de plechtigheid droegen de »Heilige Vijf» offergewaden van dierenvelen, die rijk met goud versierd waren. Het verwondert ons, dat de Zoonanbidders zich niet met de Druiden homogene gevoelen. De Druiden schreven geheimzinnige krachten aan sekere planten toe; zij aanbaden den God van den oorlog Teutates en geloofden aan zielsverhuizing. Wellicht gevoelen de Zoonanbidders zich getrokken tot de plaatsen waar vroeger de Druiden hunne samenkomsten hielden, omdat deze zich het langst in Engeland en Ierland tegen het Christendom hebben verzet.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

NIET LOSGELATEN DOOR GOD.

I.

DE CEVENOLSCHE.

„Kom, Rodolphe, wat aangestapt, nog een uur en wij zijn te Toulon!”, deze woorden gericht tot een veertienjarigen stevig jongen, werden geuit door een bejaard man, wiens gesperde armen en beenen, beide half bloot, en wiens gebruid gelaat van zwaar werken in de open lucht getuigden.

„Ja, Oom, maar zouden wij niet eerst een half uur tusschen de berggellende rotsen rusten, we hebben van dag al vijf uur geloopt.”

De oom zit weldra met den neef in de schaduw van een zwart plateau en beide genieten van koelte, rust, brood en enkele vruchten. In Toulon aangekomen moet de wijngaardier heel wat vragen en zoeken, voor hij de »Brillante” vindt; dit oortogschip, op welks rol Rodolphe als scheepjongsje is ingeschreven, lag op de werf en niet in de haven, gelijk zij verwachtten. De bodem wordt nog verder afgetimmerd en van uitsillen is voor eerst geen sprake, verzekert hun de gezagvoerder.

Dit valt den oom nog meer tegen dan den neef; Rodolphe, sedert verscheidene jaren oudloos, had nu bij den eem, dan bij den anderen der bloedverwanten zijner ouders gewoond, en naarmate de jongen groeide, werd zijn eetlust grooter, moesten zijn kleeren het ook worden en ... de familiebetrekkingen konden ter nauwernood in de behoeften hunner gezinnen voorzien, zoodat het vooruitzicht van minstens voor drie maanden zijn neef weder te moeten huisvesten den wijngaardier niet toelicht. Hij zegt dit rondtut tot den kapitein en verzekert hem dat alle ooms, en neven zich reeds opofferingen hebben getroost om Rodolphes uitrustung, die de goede man op zijn rug toschte, te bekostigen.

Kapitein Romfret denkt enkele oogenblikken na. „Wel, Rodolphe, 't is je schuld niet dat de »Brillante” zoo geducht moet gekalefaterd worden, maar jij zijt in alle geval aangemonsterd onder haar bemanning. Vertel me nu eens hoe lang heb je al lust om te varen?”

„O, kapitein! lust om te varen en te vechten op zee, heb ik altijd, altijd gehad!”

„Zoo, zoo, hoe kwam je zoo op die gedachte, tusschen de wijnbergen?”

„Mijn ouders woonden hier in Toulon, kapitein, vader heeft altijd op de Middellandsche Zee gevaren en dan, ik wil niet als Jean Bart een groot zeeheld worden.”

Dit antwoord schijnt kapitein Romfret te bevalen, hij ziet den scheepjongsje in den dop goedkeurend aan en wendt zich tot den oom met de woorden: „Vriend, vertrouw uw neef mij toe, roolag de »Brillante” op de werf ligt, zal ik hem bij een vertrouwd persoon huisvesten, waar hij niet leert luieren; gaan we onder zee, dan is hij hier beter onder schot, dan ginds bij u; blijft ge vannacht hier aan den wal!”

„Dank u, kapitein! — na een uurje rusten en wat eten, neem ik den terugtocht aan en kan rustig thuis naar bed gaan.”

„Ja, ja! een getrouwd man knijpt liefst thuis te kool, niet waar?”

Met een enkel vermanend woord tot gehoorzaamheid en trouwe plichtsbetrachting neemt de wijngaardier afscheid; daarop volgt Rodolphe den gezagvoerder door de straten van Toulon naar een net huisje buiten de vesting gelegen en bewoond door de weduwe Chambre, die na jaren met haar man op de Middellandsche zee gevaren te hebben, eerst hem, daarna haar drie zonen verloor en nu leefde van hetgeen zij aan eenvoudige kostgangers verdient in het huisje, dat haar mans grootouders reeds had toebehoord.

Rodolphe is nummer vier der jongelui voor wie de weduwe met moederlijke trouw en toegenegenheid zorgt. Bij zijn aankomst is echter geen hunner aanwezig, twee zijn winkeldiensten, die derde is op een kantoor; alle drie zijn ordelijke, matige en kerkzake jonge mannen; zij en hun hopita leven zoo geregeld, dat men in die buurt geen klok of horloge behoefde, als men slechts op het uitgaan en thuiskomen der jongelingen lette.

Kapitein Romfret bracht madame Chambre op de hoogte der zaken van Rodolphe en verzocht haar den scheepjongsje ijerig aan het werk te zetten; zij beloofde het en tevens dat zij goed voor hem zou zorgen; daar twijfelde hij geen oogenblik aan, zei de scheepgezagvoerder en met een vriendelijk: „Tot weersiens Valon!”, verliet de kapitein het keurig nette huisje.

Vier maanden woont Rodolphe bij de weduwe als ware hij haar eigen kind; allerlei werk verricht hij: water halen, den tuin in orde houden, het stukje land bewerken, hout hakken, in de stad hoedschappen doen, alles naar aanwijzing der krasse bejaarde vrouw. 't Is gezellig in de kleine, nette huiskamer, 's avonds zit het vijftal daar of bij warm weder voor het huisje; maar de lamp wordt elken avond opgestoken, want de weduwe leest 's morgens en 's avonds een hoofdstuk uit Gods Woord, en begint en eindigt den dag met gebed. Hoevel Rodolphe Protestant is, nimmer heeft hij een huisselijke godsdienst oefening bijgewoond, hij vindt ze zeer aantrekkelijk en zij oefent grootten invloed op hem uit. De Bijbel ziet hij daar in het leven en de levenswijze der weduwe uit het Boek der boeken geput, komt hem ten goede.

De Zondag komt en men woont de predicaatie bij in een onooglijk kerkje op drie kwartier

afstands van Toulon. „Madame Chambre, waarom kerkt u liever hier dan in de stad?”, vraagt Rodolphe op den thuisweg.

„Dit bedehuis is mij zoo dierbaar beste jongen, omdat in de dagen der »Kerken in de Woestijn” 1) terwijl mijn grootmoeder, toen nog een jong meisje, de godsdienst oefening daar bijwoonde, de dragonders binnenstormden, velen gevangen namen, enkelen doodden en den predikant door zijn hart staken, zoo dat enkele droppels van zijn bloed vielen op den geopenen Bijbel, waaruit de leeraar juist zijn tekst voorlezen had.”

De weduwe stamde af van echte Camisards, die het bloedvergieten moede, den strijd tegen de bloedhonden van Lodewijk XIV en XV hadden aangebonden en wier niets duchtende dapperheid en onvermoed standhouden de Cevennes ciadelijk van de dragonders hadden bevrijd. Als de weduwe daarover verhaalt is zij een en al vuur en Rodolphe verandert haar woorden. Alleen begrijpt hij niet waarom de Camisards altijd onder het zingen van Psalm 68 va. 1 op den vijand aanvielen.

De oude Bijbel der weduwe kon ook van vele lotswisselingen getuigen en van menig gevaar dat hij met zijn eigenaars heeft getrotseerd; al heeft de weduwe de Heilige Schrift in het Fransch der XIX eeuw, zij leest liever dat der XVII, daarbij is zij opgevoed, daaruit heeft zij haar teksten geleerd.

Eindelijk is de tijd gekomen dat de »Brillante” zoo zal kiesen en met weemoed deelt Rodolphe dit zijn moederlijke vriendin mede; nergens had hij zooveel liefde ondervonden, niemand had zoo met hem omgegaan als madame Chambre. Zij ook heeft den vurigen, ijerigen, ontvankelijken knaap liefgekegen, en als de laatste avond daalt, dien hij in haar woning zal doorbrengen, neemt zij hem mede in haar eigen slaapvertrekje.

„Rodolphe, gij gaat nu alleen het leven in, laat mij je een goeden raad geven, dien ik met twee sinnebeelden wil vergesellen. Mijn raad is: Laat niemand je berooven van je godsdienst of van je geld. Pretmakers zullen je over willen halen om je geld onnut uit te geven en als ge niet naar hen luistert, schelden ze je voor gierigard uit; laat ze praten. Zegt Salomo niet: „Een sulper en viraat zal arm worden”. Spotters zullen het op je godsdienst toelaggen; durf dapper te wezen als Daniël, bulg 's morgens en 's avonds ook aan boord je knieën en lees dan in dit Bijbelje dat ik je tot een gedachtenis geef; maken ze je uit voor een fipje, een kwel, een farisee, laat ze praten; alleen sijnen gaan ten hemel in. Dit Bijbelje en dit gouden 5 francs stukje (f 2.50) mogen je steeds mijn goeden, welgemeenden raad herinneren en nu beste jongen zullen wij nog eenmaal samen den Heeren aangericht zoeken.”

Den volgende morgen klautert Rodolphe in de mast om nog eens Fransch kruit te zien en niet ver van haar de heuvelrij, aan welke binnensijde het huisje stond der goede Cevenolsche die hem als een moeder verzorgd, bemind, gewaarschuwd heeft.

Den volgende morgen klautert Rodolphe in de mast om nog eens Fransch kruit te zien en niet ver van haar de heuvelrij, aan welke binnensijde het huisje stond der goede Cevenolsche die hem als een moeder verzorgd, bemind, gewaarschuwd heeft.

1) Naam aan de geheime samenkomsten der Protestanten in Zuid-Frankrijk gegeven na de herroeping van het Edict van Nantes. (1683.)

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEVEN: Leliden, J. J. Miedema, te Groningen. — Westerlee en Ureterp, A. v. d. Vegt, te Sellingeren. — Pieterburen (Gr.), B. van Halsema, cand. te Nijveen (Dr.). — Haastrecht (bij Gouda), H. v. d. Zanden, te Andel (N.-Br.).

AANGENOMEN: Breda, M. M. Horjus, te Soestdijk. — Aalsmeer, J. W. v. d. Bosch, te Noord-Scharwoude. — Leidschendam, D. Sikkels, cand. te Amsterdam.

BEDANKT: Ter Apel, L. H. Duin, te Zweloo. — Monnikendam en St. Jacobi-Parochie, D. Sikkels, cand. te Amsterdam.

Schoondijk. Zondag j.l. was het voor onze gemeente een blijde dag. Na een vacante tijd van bijna 2 jaar werd de ledige plaats door den Heeren goedheid weder vervuld. Onze beroepen leeraar, de candidaat G. R. Kuyper uit Hilversum, werd in het morgenrood tot zijn dienstwerk ingeleid door Da. W. van 't Sant van Oostburg, die tot tekst had gekozen Zach. 3: 6 en 7. Aan de handoplegging nam ook deel Da. F. Ch. van der Vliet, van Sint Pancras en Heer Hugovwaard. Stande werd onze leeraar toegesongen Ps. 124: 2. In het namiddagur hield onze leeraar zijne inleidende maar aanleiding van Jer. 42: 1-6. Aan het einde van den dienst richtte Da. van der Vliet, als vriend enkele hartelijke woorden tot den leeraar en werd door de Gemeente hem nog toegesongen Ps. 121: 4. Beide malen vulde een talrijke schare het kerkgebouw.

Het adres van den kerkeraad is van nu af: Da. G. R. Kuyper.

Ter aanvulling van een vorig bericht diene dat de heer H. Z. de Milid, wel bereid is voor gemeenten op te treden. Zijn adres is: Keizerstraat 1 Her-togenbosch.

In Het Oosten, Amerikaansch weekblad voor Paterson en Omstreken, komt het bericht voor, dat den 23en Juli l. de classis Paterson N. J. der Nederl. Geref. Gemeente in eene bijzondere vergadering te Passaic bijeenkwam met het doel, student A. van der Horst, die in 1911 het emul-candidaatsexamen in de Theologie in Nederland had afgelegd, thans te examineren voor het candidaat.

Eene groote menigte belangstellenden waren in het kerkgebouw aanwezig.

Het attest van den Kerkeraad der Geref. kerk te Leiden werd overgelegd.

Examinatoren waren Da. C. Densel, pred. te Passaic, en Da. N. H. Beversluis, pred. te Paterson. Achtereenvolgens werden vragen gedaan uit de Theologia Naturalis, Dogmatiek, Dogmengeschiedenis, Ethiek, Exegese, Symboliek, Vaderl. Kerkgeschied., Kerkrecht, Pastoraal, Homelietiek, Liturgiek en Catechetiek.

De uitslag van het onderzoek was, dat br. V. d. Horst met algemeene stemmen bevorderd werd tot candidaat in de Theologie en beroepbaar gesteld in de Nederl. Geref. Gemeente.

Nederlandsch Hervormde Kerk.

BEROEVEN: Burgh (op Schouwen), D. v. Maanen, hylpred. te Wolvega. — Tholen (ze predikantspl.) en Montfoort, D. Th. Keek, te Zulichem c.a. — Schildwijk (toez.), J. Thijssen, te Kantens. — Stolkwijk, H. A. Eekhaar, te Heikelingen. — Oostersce en Echten (vac.-Ewold), N. Padt, cand. te Amsterdam. — Heerenveen (Eggenwiden), S. Winkel, te Franeker. — Kiewerskerke (toez.), J. H. Semmelink, cand. te Albet-Dootinchem. — Hellum (Gr.), G. J. Mooi, te Frederiksoord. — Loosduinen (toez.), G. Verdoes Klein, te Wageningen.

AANGENOMEN: Berlikum (N.-Br.), L. D. de Jong Schouwenburg, te Dintier.

BEDANKT: Maartensdijk (U.), Th. G. C. Rappard, te Randwijk. — Schoondijk, M. Rosbergen, te Beningbroek. — De Wip, N. W. Posthumus, te Eijlsden.

Advertentien.

Zoo de Heere wil hopen onze geliefde Ouders

HENDRIK LUITEN
EN
JAKOBA MONDT,
den 28sten Augustus hunne

50-jarige Echtvereeniging

TE HERDENKEN.

Moge de Heere hun te samen nog eenige gezegende levensjaren schenken.

Hunne dankbare Kinderen,
Behoud- en Kleinkinderen.

Zegwaart, 14 Aug. 1912.

Eenige kennijgeving.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissionairs in Effecten,
WESTERMARKT No. 21
AMSTERDAM.

Vior Rijk Geillustreerde Boeken,
tijdelijk voor slechts /150. Profiteert er
spoedig van.

DE DIERENWERELD

door Dr. A. J. C. SNIJERS, 4 Deelen
met bijna 400 fraaie afbeeldingen.

De 1. De Zoogdieren.
De 2. De Vogels.
De 3. De Kruipende Dieren, Twee-
slachtige Dieren en Visschen.
De 4. De Ongewervelde Dieren.

Elk deel met uitvoerig register.

Alle 4 deelen samen, tijdelijk voor
slechts /150 in 4 fraaie banden voor
slechts /250. Verkrijgbaar bij D. BOLLE,
Bazaart van Goedkoop Boeken, Hang 98,
Rotterdam. Franco na ontvangst van Post-
wissel, waarop melden: De Dierenwereld.

Uitgaven van J. H. BOS te Kampen

**Verklaring van het Kort Begrip
der Christelijke Religie,
voor onze Catechisanten**

DOOR

DS. G. ELZENGA.

5de druk. Prijs /1.—, geb. /1.40.

De Gereformeerde Geloofsleer
Ten dienste voor Zelfonderricht, en
voor Huis-, School-, Catechisatie-
en Jongel.-Vereen.gebruik

DOOR

DS. G. WISSE.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

3de druk. Prijs /0.80, geb. /0.90.

**ELKA
WATCH**

met gangtabel

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.

Kon. Ned. Metereol. Instituut.